

Popraskaná zeď a na té zdi šedí
a v té šedi visí chrchl černý.
Pomaličku schne, aniž se pohne,
je to gigant víc než nadprůměrný.

Kterýpak fiškus, na zeď chrchla flus?
Musel vlastnit prohulený plíce.
To je hozený, plíce uzený,
musel autor chrchla mít velice.

Ten chrchl má tvar takřka barokní,
jak visí majestátně.
A tudíž nezvratným je důkazem,
jak na světě je krásně.
Ten chrchl impozantním zjevem svým,
hned návštěvníky láká.
Dříve než zaschne rychle fotí jej,
jak exotického ptáka.

Lidé u stěny, oči přivřeny,
umělecky chrchla pozorují.
A dva chlapíci, mladí medici,
dokonce u něho meditují.

Každý by se hned, pro větší rozhled,
seznámil s autorem toho díla.
Autor neznámý, hlavně pro dámy,
působí jako magická síla.

Ten chrchl má tvar takřka barokní,
jak visí majestátně.
A tudíž nezvratným je důkazem,
že na světě je krásně.
Ten chrchl impozantním zjevem svým,
hned návštěvníky láká.
Dříve než zaschne rychle fotí jej,
jak exotického ptáka.

Za tři hodiny a dvě vteřiny,
chrchl se smrsknul jak stará bába.
V ostrém sluníčku, jeho pomníčku,
působí jak zdechlá, vyschlá žába.